

[Ove Hansen.]

skabt store vanskeligheder for denne industri.

Mit parti vil derfor gerne medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Christophersen (V):

Jeg skal kun ganske kort sige, at vi mener, den afgift, der blev indført i maj 1974, var værdifuld i valutamæssig henseende. Da vi første gang havde fremskridtspartiets forslag vedrørende ophævelse af afgiften til behandling, blev der jo fremlagt i skatte- og afgiftsudvalget en række tal, som dokumenterede, at der havde været en fornuftig valutamæssig virkning. Dels var importen blevet begrænset, dels var interessen for eksport af hårde hvidevarer fra Danmark blevet øget. Derfor var der altså en valutamæssig fordel, vel på et par hundrede millioner kroner ved afgiftens bevarelse.

Dertil kommer, at afgiftens eksistens er en del af finansieringsgrundlaget for den skatteudskrivning, som vi har i år, og dermed også for den skattelettelse, det var muligt at give fra 1. januar.

Nu tegner det sig jo sådan, at både fremskridtspartiet og regeringspartiet stadig har den opfattelse, at afgiften skal væk. Jeg kan altså forstå, at den finansplan, finansministeren kom med i går, pludselig ikke længere er aktuel; dér opererer man jo ikke med det provenutab, sådan har jeg i hvert fald ikke forstået det. Da finansministeren i går blev spurgt i finansudvalget, om han ville opgive afgiften, da var han ikke i stand til at svare på det, men jeg kan forstå, at ministeren for skatter og afgifter i dag er i stand til at give et mere klart svar. Jeg forudsætter, at vi så under udvalgsarbejdet nøje får belyst, hvordan gennemførelsen af forslaget vil svække statsfinanserne.

Døhrmann (FP):

Når man her i folketinget indgår en aftale med andre partier, så burde disse aftaler også overholdes. Desværre har vi her i fremskridtspartiet i hvert fald ét klart eksempel på, at dette ikke er tilfældet. Vi indgik ved storebededagsforliget den klare aftale, at såfremt fremskridtspartiet stemte for bl. a. afgifterne på de hårde hvidevarer, så ville vore forligspartier til gengæld medvirke til, at der blev gennemført skattelettelser i 1975

på omkring 10 mia kr. Alle ved, hvordan det gik. Vi opfyldte vores forpligtelser, vi stemte for afgifterne, selv om vi allerede da, som vi havde gjort hele tiden, mente, at offentlige besparelser var så langt at foretrække. Det var den måde, afgifterne kom til verden på.

Men hvordan gik det så med skattelettelserne? Jo, der skete det mildest talt uanstændige, at de andre forligspartier den 20. september 1974 stemte imod skattelettelser på 10 mia kr. På den baggrund, men også fordi situationen har forandret sig, således at vi stemte for de afgifter under falske forudsætninger, fremsætter vi med god samvittighed dette forslag.

Men det er ikke den eneste grund. Når vi ser, hvilke virkninger denne afgift har haft, så er der flere grunde, der er mange grunde til, at vi gerne vil have forslaget gennemført.

For det første bevirker det bl. a., at vi kan få ca. 1.000 flere mennesker beskæftiget. Det betyder bedre eksportmuligheder, forbedring af vor betalingsbalance samt en mindre administration. Kort sagt: det vil være både klogt og hensigtsmæssigt at gennemføre forslaget på nuværende tidspunkt.

Af hensyn til erhvervet og hele branchen og under henvisning til, at vi før har behandlet dette forslag grundigt i udvalget, vil jeg foreslå, at det overgår til anden behandling uden udvalgsbehandling.

Må jeg til slut takke de partier, som vil støtte os. Det lader til, at der allerede nu er et flertal. Jeg vil i særdeleshed takke socialdemokratiet, og jeg kan i hvert fald love, at det provenutab, som måske kommer, det er vi til enhver tid rede til at hjælpe med at finde dækning for.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Vil hr. Døhrmann være venlig at komme op på denne talerstol og dokumentere, at mit parti den 20. september stemte mod skattelettelsesforslag på 10 mia kr.

(Kort bemærkning).

Døhrmann (FP):

Fremskridtspartiet stillede et ændringsforslag om 10 mia kr. i skattelettelser; venstre stemte imod.